

שיעור מספר 9*
25 נובמבר - 1 דצמבר

"ללא הרשעה"

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: **רומים 1-8:17**.

פסוק לשינון: " **לִכֵּן אֵין עֲכָשׁוּ שׁוּם הַרְשָׁעָה עַל אֱלֹה שְׁנִמְצָאִים בְּמַשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ** " (רומים 8:1)

פרק 8 הוא בעצם תשובתו של שאול לפרק 7. ברומים 7 שאול מדבר על תסכול, אכזבה, כישלון והרשעה. ברומים 8 ההרשעה איננה יותר, והיא מוחלפת בחירות וניצחון דרך ישוע המשיח.

ברומים 7 שאול אומר כי אם תסרבו לקבל את ישוע, אתם תחוו את אותה החוויה של הרומים האומללים. אתם תהיו משועבדים לחטא, ולא תוכלו לעשות את מה שתמצו. ברומים 8 הוא אומר כי ישוע מציע לנו גאולה מהחטא וחירות לעשות את הטוב אשר אנו רוצים, ובשרינו לא איפשר לנו. שאול ממשיך ומסביר כי חירות זו נרכשה במחיר שאין לו אומדן. ישוע בא כבן אנוש "בדמות בשר החטא" (רומים 3: 8), ורק כך הוא יכל להיחשב כאחד מאיתנו ולהוות לנו דוגמה הולמת, ולבסוף להיות תחליף מתאים שימות במקומינו. כתוצאה מכך, דרישות הצדקה של התורה יכולות להתקיים בנו (רומים 4: 8). במילים אחרות, ישוע הפך את הניצחון על החטא ואת מילוי דרישות התורה לאפשריים עבור המאמינים (לא כאמצעי לגאולה, אלא כתוצאה שלה). ציות לחוק מעולם לא היה, ולא יכול להיות אמצעי גאולה. זה המסר של שאול ושל לותר, וזה אמור להיות גם המסר שלנו!

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-2 בדצמבר.

במשיח ישוע

קראו רומים 1:8. מה זה אומר ש"אין הרשעה"? אין הרשעה ממה? ומדוע חדשות אלה טובות?

"במשיח ישוע" זהו ביטוי נפוץ במכתבי שאול. להיות במשיח ישוע, זה אומר שאדם קיבל אותו כמושיע שלו. אדם זה בוטח בו והחליט לבחור בדרך של ישוע בחייו. התוצאה של בחירה זו היא התאחדות קרובה אישית עם ישוע.

"במשיח ישוע" בניגוד ל"בשר". ניגוד זה מופיע גם כן במאבק המפורט בפרק 7, היכן ששאול מתאר אדם תחת הרשעת התורה ושעבוד החטא. אך כאשר האדם נכנע לישוע, שינוי מיידי מתחולל במעמד שלו עם אלוהים. וכעת הוא עומד זקוף כאילו שמעולם לא חטא בגלל שצדקת ישוע מכסה את כולו. אין שום הרשעה יותר, מאחר שהאדם חף מפשע, חסר כל חטא, וזכאי לחיי עולם (לא בגלל עצמו!) אלא הודות לחייו המושלמים של ישוע שמוחשבים על חשבון האדם. אך זה לא הכל, יש עוד חדשות טובות!

מה משחרר את האדם משעבוד החטא? רומים 2:8.

"חוק רוח החיים" משמע תכנית הישועה לאנושות של המשיח, לעומת "חוק החטא והמוות" המתואר בפרק 7 כחוק שעל ידו החטא שולט ולבסוף גורם למוות. בניגוד לכך, חוק המשיח מביא חיים וחירות.

"כל נשמה המסרבת לתת את עצמה לאלוהים נמצאת תחת שליטה של כוח אחר. אדם יכול לדבר על חירות, אך למעשה הוא נמצא בעבדות הכי מרושעת שיש... בעוד שהוא מחמיא לעצמו כי הוא עוקב אחר תכתיבי השיפוט האישי שלו, הוא מציית לרצונו של נסיך האופל. ישוע בא לשבור את האזיקים של עבדות החטא מהנשמה" (אלן ג' וייט, The Desire of Ages, עמוד 466). הינכם עבדים או חופשיים במשיח? כיצד הינכם יכולים לדעת בוודאות?

מה שהתורה לא יכלה לעשות

על אף שהתורה הינה טובה, אינה יכולה לתת את מה שאנו זקוקים לו הכי הרבה, שזה לספק לנו גאולה וישועה מהרשעה ומן המוות שהחטא מביא עלינו. לכן, אנו צריכים את ישוע!

קראו רומים 3,4:8. מה ישוע עשה שהתורה מטבעה לא יכלה לעשות?

אלוהים סיפק תרופה על ידי שליחת בנו בדמות בשר, והוא חרץ את גורל החטא בבשר. ההתגלמות של ישוע הייתה צעד חשוב בתכנית הישועה. כמובן שיש לשבח את הקורבן ואת מותו, אך הפיכתו לבן אנוש חשובה לא פחות. כתוצאה מכך, יש לנו אפשרות ממשית לעמוד בדרישות התורה. תחת יד התורה זה היה בלתי אפשרי (רומים 14:6), בישוע המשיח זה בר השגה.

מה שאנו צריכים לזכור זה כי ציות לחוק אינו מספיק כדי לקבל ישועה. אנו פשוט צריכים להיות את החיים שאלוהים מאפשר לנו לחיות, חיי משמעות לאל, שבהם צלבנו את הבשר עם תאוותיו (גלטים 24:5) וכעת משקפים את אופי המשיח. המילה "מתהלכים" בפסוק 4 היא ביטוי אידיומטי שמשמעו להתנהג. להתהלך לפי הבשר זה אומר להיות תחת שליטת תאוות אנוכיות. לעומת זאת, להתהלך לפי הרוח אומר למלא את דרישות התורה. אנו יכולים לעשות זאת רק בעזרת רוח הקודש. רק באמצעות המשיח יש לנו חירות לעשות את מה שהתורה דורשת. ללא ישוע, אין חירות כזו.

כמה טוב הינכם מקיימים את התורה? האם חייכם מלאים בצדקת התורה, בהתחשב כי אינכם מקיימים את התורה כדי להרוויח גאולה? אם לא, מדוע לא? באילו תירוצים הינכם משתמשים כדי לבסס בהיגיון את התנהגותכם?

בשר או רוח

קראו רומים 5,6:8. מה המסר העיקרי בפסוקים? מה הם אומרים לכם על האופן שבו הינכם חיים את חייכם?

קבוצה אחת של אנשים מחזיקה בראש את סיפוק הרצונות הטבעיים, והקבוצה השנייה חושבת על דברי הרוח ועל שיתוף פעולה איתו. מאחר שמחשבותינו מניבות פעולות, שתי קבוצות האנשים חיות באופן שונה וחיות שונה.

מה מחשבות הבשר אינן יכולות לעשות? רומים 7,8:8.

כאשר מחשבות האדם סובבות סביב הרצון לספק את הבשר, זה אומר שהוא בעצם נמצא בעמדת עוינות נגד אלוהים. שאול רוצה להדגיש במיוחד כי ללא המשיח אי אפשר לקיים את התורה במלואה. שוב ושוב הוא חוזר לנושא ואומר כי לא משנה כמה אדם מנסה, ללא ישוע הוא לא יצליח לעשות זאת. מטרתו המיוחדת של שאול היא לשכנע יהודים שהם צריכים יותר מתורה בלבד. התנהגותם שיקפה כי על אף ההתגלות האלוהית קיבלו, הם בכל זאת אשמים באותם חטאים שבהם אשמים הגויים (רומים 2). המסר של כל זה הוא להבין ולהכיר בצורך במשיח. בלעדיו הם יישארו עבדי החטא ולא יוכלו להשתחרר משלטונו.

זו הייתה תשובתו של שאול ליהודים אשר לא הצליחו להבין מדוע מה שאלוהים נתן להם בתנ"ך אינו מספיק לישועה. שאול מסכים כי מה שהם עשו – טוב, אך כעת הם גם צריכים לקבל את המשיח.

התבוננו ב24 שעות האחרונות של חייכם. האם מעשיכם היו על פי הרוח או על פי הבשר? מה תשובתכם אומרת עליכם? אם תשובתכם – "על פי הבשר", אילו שינויים עליכם לבצע וכיצד עליכם לעשות זאת?

המשיח בתוכינו

שאל ממשיך בנושא שלו ומשווה בין שתי התנהגויות אפשריות של בני אדם: על פי רוח הקודש של אלוהים, או על פי הבשר והטבע החוטא. אפשרות אחת מביאה לחיי עולם, והשנייה – למוות נצחי. אין שטח ניטרלי. כפי שישוע עצמו אמר: **”מִי שֶׁאֵינְנוּ אֵתִי נִגְדִי הוּא, וְמִי שֶׁאֵינְנוּ אוֹסֵף אֵתִי – מִפְּזֵר”** (מתי 12: 30). העניין מאוד פשוט, זה שחור או לבן.

קראו רומים 8:9-14. מה מחכה לאלה אשר הכניעו עצמם באופן מלא לישוע?

חיים על פי בשר עומדים בניגוד לחיים על פי הרוח. חיי רוח מנוהלים על ידי הרוח הקודש של אלוהים. בפרק זה הוא מכונה רוח המשיח, ייתכן במשמעות כי הוא הינו הנציג של ישוע, ודרכו ישוע שוכן בתוך אדם מאמין (רומים 9,10: 8). בפסוקים אלה שאל חוזר על הדימוי בו השתמש ברומים 11-1: 6. בעת הטבילה, הבשר החוטא ששירת את החטא – נהרס. ”האדם הישן נצלב” (רומים 6: 6). אך בטבילה מתרחשת לא רק קבורה, אלא גם תחייה, כך שהאדם קם לחיים מחודשים. זה אומר כי זו בחירה שעלינו לעשות יום אחר יום, כל פעם מחדש, לשים קץ ל”אני הישן”. אלוהים אינו מכלה את חופש הבחירה של האדם. אפילו לאחר שהאדם החוטא מת לחטא בטבילה, הוא יכול שוב לחטוא. שאל כותב אל הקולוסים **”עַל כֵּן מוֹתֵתוּ אֶת הָאֵיבָרִים הַשְּׂיֻכִּים לְאָרֶץ”** (קולוסים 3: 5). לכן, לאחר התחייה, הממאבק עם החטא עדיין יהיה קיים. ההבדל הוא כי אדם שכעת שוכנת בו הרוח בעלת כוח אלוהי לנצח במאבק זה. יתר על כן, עקב האופן המופלא שבו האדם השתחרר מעבדות החטא, הוא פשוט מחוייב לא לשרת אותו שוב.

חשבו על כך שאותו הרוח אשר הקים את ישוע לתחייה שוכן בנו, אם אנו מאפשרים זאת. חשבו איזה כוח עצום טמון בנו! מה מונע מאיתנו להשתמש בו ביעילות כפי שצריך?

רוח האימוץ

קראו רומים 8:15. כיצד שאול מתאר מערכת יחסים חדשה במשיח? איזו תקווה נמצאת בדבריו? כיצד אנו יכולים להביא אותה לידי ביטוי בחיינו?

מערכת היחסים החדשה מתוארת כחירות מהפחד. העבד בשעבוד חי בפחד תמידי מהשליט שלו. והוא לא ירוויח כלום, אף לא לאחר שנים של שירות. אך זה לא מה שקורה עם מי שמקבל את ישוע המשיח. ראשית, העבודה שלו היא מרצונו האישי של האדם. שנית, הוא משרת ללא פחד מפני ש"אַהְבָּה שְׁלֵמָה מְגַרֶשֶׁת אֶת הַפֶּחַד" (1 ליוחנן 4:18). שלישית, הוא בעצם בן מאומץ של אלוהים ויורש של ירושה אינסופית.

"רוח השעבוד נגרמת על ידי רצון לחיות על פי דת חוקית ונכונה, מתוך שאיפה להגשים את דרישות התורה בכוחות עצמינו. יש לנו תקווה רק כאשר אנו נכנסים לברית אברהם, שהיא ברית חסד על ידי אמונה בישוע המשיח" (אלן ג' וייט, The SDA Bible Commentary, כרך 6, עמוד 1077).

מה מבטיח לנו כי אלוהים אכן אימץ אותנו כילדיו? רומים 8:16.

העדות הפנימית של הרוח מאשרת זאת. לא ניתן להסיק מסקנות על סמך הרגשה פנימית בלבד, אך אלה אשר עקבו אחר אורו של דבר אלוהים על פי מיטב הבנתם ישמעו קול פנימי המאשר כי הם התקבלו כילדים של אלוהים. אכן, ברומים 8:17 כתוב כי אנו יורשים של אלוהים, חלק ממשפחתו, וכמו ילדים אנו מקבלים את הירושה הנפלאה שלו. אנו לא מרוויחים אותה, אלא מקבלים אותה מכוח מעמדנו החדש באלוהים שהוענק לנו בחסדו.

עד כמה יחסים קרובים עם האדון? האם אתם באמת מכירים אותו, או שאתם רק יודעים עליו משהו? אילו שינויים עליכם לעשות כדי שמערכת היחסים עם הבורא והמושיע שלכם תהיה יותר קרובה? מה מחזיק אתכם מאחור, ומדוע?

נקודות למחשבה

"תוכנית הישועה אינה מעניקה למאמינים חיים חופשיים מסבל וניסיונות של עולם זה בו אנו חיים. להיפך, היא קוראת להם ללכת בעקבות המשיח באותה דרך של הכחשה עצמית ותוכחה... באמצעות ניסיונות כאלה ורדיפות דמותו של ישוע באה לידי ביטוי ומשתקפת בבני עמו... על ידי השתתפות בסבל ישוע אנו משכילים ומתחנכים במשמעת ומתכוונים לחלוק את תהילת העולם הבא" (The SDA Bible Commentary, כרך 6, עמודים 568,569).

"השרשרת שהורדה מכס האלוהים ארוכה מספיק כדי להגיע לעומקים הנמוכים ביותר. המשיח מסוגל לשלוף את האדם החוטא ביותר מתוך בור של השפלה, ולמקם אותו היכן שיקירו בו כילדו של אלוהים, כיורשו של ירושה נצחית עם ישוע" (אלן ג' וייט, Testimonies for the Church, כרך 7, עמוד 229).

"האחד אשר נמצא במעמד כבוד מול כל השמים בא לעולם הזה כדי לעמוד בראש האנושות, תוך שהוא מעיד על המלאכים שנפלו ועל תושבי עולמות אחרים שלא נפלו כי באמצעות עזרה אלוהית אשר ניתנה, כל אחד יכול ללכת בדרך של ציות לפקודות של אלוהים... הכופר שלנו שולם עלידי מושיענו. אף אחד לא צריך להיות משועבד עלידי השטן. ישוע עומד לפנינו כעוזר עוצמתי וחזק" (אלן ג' וייט, Selected Messages, ספר 1, עמוד 309).

שאלות דיון:

1. אילו תקוות ניתן לקחת מציטוטי אלן וייט בשיעור זה של יום שישי? כיצד הבטחות אלה יכולות להתקיים במציאות בחיינו? מדוע, למרות ההצעות הכל כך רבות שיש לנו במשיח, אנו נשארים במקום, הרחק מהיכן שהיינו יכולים להיות ביחד איתו?
2. מה משעמות הפסוק רומים 8:5? במה חושק הרוח? על מה אתם חושבים, מה אתם קוראים\רואים\עושים שמונע זאת מכם?
3. חשבו על העניין שאנו נמצאים או בצד אחד או בצד השני של המאבק הגדול. מהן ההשלכות של עובדה מולחטת זו? כיצד עובדה זו אמורה להשפיע על האופן שבו אנו עושים אפילו את הבחירות "הקטנות ביותר" בחיינו?